

Discurs de Maria Assumpta Jofre,
estudiant de Mestre, Educació Especial

En primer lloc m'agradaria dir que aquestes paraules neixen a partir del record d'unes vivències molt entranyables, que durant aquests darrers tres anys, un grup de joves estudiants hem sentit al llarg d'aquest camí tan bell que hem recorreguts junts. Avui és un dia molt especial: i és que tots noltros celebrem amb molt de goig el final d'un trajecte acadèmic i alhora personal.

La vida és un camí no sempre fàcil de recórrer. Durant aquests darrers anys, els estudis universitaris han estat un repte i un objectiu a aconseguir per a cadascun de tots noltros. Conscients que tot projecte requereix un gran esforç, una constància i confiança en el que creus i fas, una lluita per superar dificultats, i la fermesa en un mateix per mantenir vives les nostres il·lusions, el més important de tot això és que, sortosament, aquest camí no l'hem fet tots sols. Al llarg del recorregut ens hem trobat persones que ens han ajudat fent-nos costat cada dia. Voldria tenir present a les nostres famílies, pares i mares, parella i amics, i agrair-los la seva estimació i els seus consells plens de sentit i coherència; el seu temps invertit a escoltar-nos i la seva infinita paciència; també vull donar les gràcies al professorat que ens han impartit les assignatures, per haver-nos obert nous horitzons en la nostra manera de ser i pensar, per oferir-nos una mirada plena de possibilitats, i perquè ens han ensenyat a saber descobrir allò més apreciat de noltros mateixos, i a estimar la diversitat en les persones i considerar-la font de riquesa i saviesa.

Gràcies també, a la Consellera d'Educació de les Illes Balears, Bàrbara Galmès i a la directora de la Universitat de les Illes Balears, Montserrat Casas, que juntament amb tot el personal de la Seu de Menorca han possibilitat la millora de les infraestructures, brindant-nos nous espais més harmònics i una millor qualitat de l'ensenyament.

I com no, des d'aquí, amb aquestes paraules que avui vessen del cor i no dels llavis, vull dirigir-me als meus companys i companyes de carrera, que han estat un pilar fonamental i bàsic en la nostra fita. Hem estat un grup molt cohesionat, i això s'ha vist reflectit en el dia a dia, mentre hem compartit alegries, nervis i estrés en l'època d'exàmens, paraules de consol i d'ajuda per superar tristeses, berenars, dinars i algun altre soparet, on en tot moment hem intentat fer-nos costat, respectar-nos i estimar-nos així com és cadascú. Recordau sempre els bons consells que ens hem donat, les llargues estones que hem

estat parlant de temes com la vida, el futur, les nostres preocupacions... Que no se us esborri mai tot allò que hem compartit. Desig que en un futur, ens tornem a trobar, per intercanviar noves experiències. Crec que sense aquest lligam tan fort que ens ha unit, no hauríem arribat a la meta amb tanta felicitat com sentim avui. Sé que darrera de tots i totes voltros, s'hi troba una gran persona amb la que es pot comptar i confiar.

Per acabar vull dir-vos que avui, s'acaba una etapa i en comença una altra. Per això us desig que a partir d'ara, tingueu present tot el què heu après com a persones i com a futurs professionals de l'educació. No deixeu mai de ser comprensius amb els vostres alumnes i companys de treball, intenteu estimar sempre les persones i descobrir el què us fa feliç, tingueu present sempre la vostra vocació docent, que no és altra que el d'estar al servei dels qui més ens necessiten i de treballar per aconseguir millorar la integració i l'educació sota els principis d'igualtat i d'inclusió. Que siguem sempre bons model i exemples a seguir.